

Post- og Telegrafstationerne indkaldte eller fraværende under Bombardementet. Kun to unge serbiske Piger, Zlata Gregorilic og Eva Barac blev tilbage paa Kontoret i de to Byer, og disse to Kvinder var alene om hver paa sin Post at modtage og videresende alle Telegrammer i de syv Dage, Bombardementet varede.

I Bazias — en lille By ved Danubeflodden i Ungarn — skete noget lignende. En ung Pige, Ilonka Palinkas, blev alene tilbage paa Kontoret og passede baade Statstelegrafen og Statstelefonen, indtil Kampen i Byens Gader var ophørt.

De tre modige unge Kvinder er indstillet til Belønning.

Mrs. Chapman Catt fortæller: I Januar hørte jeg Debatten om Kvindevalgret i Senatet i Washington. En Modstander af Sagen, et Medlem fra Sydstatene, udtalte: »Man siger, at Kvinderne vil rense vort Lands Politik! Men vort Land er i 125 Aar udelukkende blevet regeret af Mænd, og jeg vover at paastaa, at intet Land i Verden saa langt Historien rækker tilbage har haft et renere eller bedre politisk Styre end de forenede Stater, og derfor, mine Herrer, vil jeg aldrig give min Stemme til, at vore Kvinder skal slæbe deres Skörter gennem vort politiske Livs Mudder og Snavs!«

Fra England.

A. »Jeg hører, at Deres Svigermoder er død. Hvad fejlede hun egentlig?«

B. »Hun var sindsyg.«

A. »Hvor sørgeligt! Det har jeg aldrig vist.«

B. »Nej, jeg vidste det heller ikke, før vi aabnede hendes Testamente. Deri stod nemlig, at hendes Penge skulde anvendes til Agitation for Kvindernes Valgret.«

Grundloven.

DET staar sikkert skrevet i Skæbnens Bog, at Grundlovsændringen stadig skal byde paa Overraskelser. Denne Gang er det imidlertid en glædelig Overraskelse, den har beredt dem, der sidder og venter paa, at den skal bringe dem den politiske Borgerret.

Naar jeg siger, at jeg blev glad ved de nye Udsigter til Grundlovsændringens Gennemførelse, som Forhandlingerne i Slutningen af Marts Maaned aabnede, er det altfor svagt et Udtryk. Jeg turde slet ikke tro mine egne Øjne, da jeg først læste Meddelelsen derom og er endnu bange for at tro for fast paa en saa snarlig Virkeliggørelse af mit inderligste Ønske, bange for igen at skulle blive skuffet. Og som det er gaaet mig, er det sikkert gaaet Tusinder af Kvinder Landet over.

Nu ser det jo imidlertid efter Forhandlingerne i Grundlovsudvalget den 16. ds. ud til, at Gennemførelsen af den ny Grundlov endelig er sikret, — saavidt noget kan kaldes sikkert i disse urolige Tider, — saaledes at der kan foretages Bekræftelsesvalg i Maj Maaned, og Kvinderne for første Gang kan holde Grundlovsfest sammen med Mændene 5. Juni 1915. Selvfølgelig har Grundlovsforslaget og Valgloven gennemgaaet en Del Ændringer, siden Landstingsvalget

sidste Sommer tydeligt viste, at Folket vilde have en Grundlov med almindelig Valgret til begge Ting. Situationen blev ved Krigens Udbrud i August Maaned en anden, og man var fra alle Partier enige om, at det under de nuværende Forhold ude i Europa vilde være uheldigt igen at holde et Kampvalg i Lighed med Landstingsvalget i Sommer. Derfor har der maattet nye Forhandlinger til med Imødekommenhed fra alle Sider. I det endelig Forslag, som nu ser ud til uden Kamp at blive Lov, har Højre helt maattet knæsette den almindelige Valgret, hvorimod det af de andre Partier har faaet Indrømmelser, som skal hindre den almindelige Valgrets altfor pludselige Virkning. Saaledes vælges de 18 af Landstingets Medlemmer af det afgaaende Landsting ved Forholdstalsvalg, og Valgretsaldere til Folketinget nedsættes ikke straks fra 30 til 25 Aar men med et Aar ad Gangen for hver normal Valgperiode.

Der er vel ingen, der som Kvinderne har Grund til at hilse den ny Grundlov med Begejstring. Den indeholder ikke én eneste Indskrænkning i Kvindernes Valgret, de faar den paa ganske samme Vilkaar som Mændene. Naar man i de sidste Aar har fulgt Forhandlingerne om den ny Grundlov, har det ikke kunnet andet end forbavse én, hvor let man i Rigs-

— i høj Grad styrker Grundlaget for Fred. Det er den »absolute Monark«, »den selvherskende Regering«, som skaber Krig, ofte for at bevare sin egen Magt og sine Privilegier eller for at affede Opmærksomheden fra vanskelige indre Spørgsmaal. Frie Folkesamfund skaber ikke Krig, med mindre de maa kæmpe for deres Frihed eller til Selvforsvar. Derfor er det første bestemte Krav i Kants Skrift om »Evig Fred«, at hver Stats ci-

vile Forfatning bør være bygget paa Frihed og Selvstyre.

* * *

— Erfaringerne fra det Aarhundrede, som er forløbet, siden Kant skrev herom, har vist, hvor sundt hans Princip var. De sidste 120 Aar har medført en uhyre Vækst af Demokratiet, og demokratisk styrede Stater har ikke rejst Angrebskrige; de har taget Del i Friheds- og Forsvarskrige, men ikke begaaet den Synd at paaføre fre-

delige Nabostater Krig, enten for at udvide deres Magt eller bortlede den offentlige Opmærksomhed fra indrepolitiske Vanskeligheder.

Det er mit Haab, at den næste Kongres mellem Magterne vil knæsette det Kantske Princip, at demokratisk Styre er den bedste Sikring mod Krig, og at man tillige vil opfatte Princippet i en nyere Aand, og med vidererækkende Betydning end i 1795 eller 1815.

Thi »Demokrati« betyder i Nu-